

אהבת חינם

היה היו שני אחים ולהם חווה משותפת. במשך שנים רבות הם עיבדו את החווה ביחד, באחוה וברעות. הגיע היום, שבו אחד מהם נשא אישה ולכן חילקו ביניהם את החווה. האח הנשוי בנה לעצמו בית חדש ועבר לגור שם עם אשתו, בעוד שהאח הרווק המשיך לחיות לבדו בבית החווה הישן. שני האחים המשיכו לעבד את שדותיהם המבורכים וקצרו רווחים. חלפו השנים, לאח הנשוי נולדו בינתיים עשרה ילדים, בעוד שהאח השני לא מצא עדיין את בת זוגו – הוא נשאר בודד. באחד הלילות חשב לעצמו האח הרווק: "יש לי שדה גדול ומבורך, הפרנסה מצויה אצלי בשפע ובכל זה אני משתמש רק לעצמי. גם לאח שלי יש שדה גדול ומבורך, אבל הוא צריך להאכיל שנים עשר פיות!" וממחשבה למעשה – באמצע הלילה הוא קם ממיטתו, יצא מהבית אל הגורן, אסף בידיו מספר אלומות של חיטה, טיפס במעלה הגבעה שהפרידה בין בתי האחים והניח אותן יחד עם אלומותיו של האח הנשוי. והנה, באחד הלילות חשב לעצמו האח הנשוי: "כמה חבל לי יש עשרה ילדים ואישה נפלאה – החיים שלי מלאים ומאושרים, בעוד שאחי המסכן בודד כל כך. כל מה שיש לו בחיים זו החיטה שלו..." וכך, באמצע הלילה הוא קם ממיטתו, יצא אל הגורן, אסף לחיקו מספר אלומות חיטה, טיפס במעלה הגבעה וצרף אותן לאלומותיו של אחיו. מידי לילה פסעו האחים הלוך ושוב. מידי לילה טיפס כל אחד מהם על הגבעה, חצה את גבול השדות והוסיף חיטה לגורן של אחיו ומידי בוקר היה תוהה כל אחד מהם, איך זה שערמת החיטה בגורן מתברכת ונראה כאילו אינה מצטמצמת כלל? ... באחד הלילות, בעודם מטפסים להביא את אלומותיהם זה לזה, נפגשו שני האחים בפסגת הגבעה. הם הבינו מיד מה קרה, נפלו זה לזרועותיו של זה, בכו, התחבקו והתנשקו. מאוחר יותר נבנה על גבעה זו בית המקדש. "בגלל שנאת חינם נחרב בית המקדש, ובזכות אהבת חינם ישוב ויבנה."

נסיכות שלי!

שנזכה לחגוג את ל"ג בעומר

לא בשנאת חינם

אלא

באהבת חינם!

אוהבת ----



אהבת חינם

היה היו שני אחים ולהם חווה משותפת. במשך שנים רבות הם עיבדו את החווה ביחד, באחוה וברעות. הגיע היום, שבו אחד מהם נשא אישה ולכן חילקו ביניהם את החווה. האח הנשוי בנה לעצמו בית חדש ועבר לגור שם עם אשתו, בעוד שהאח הרווק המשיך לחיות לבדו בבית החווה הישן. שני האחים המשיכו לעבד את שדותיהם המבורכים וקצרו רווחים. חלפו השנים, לאח הנשוי נולדו בינתיים עשרה ילדים, בעוד שהאח השני לא מצא עדיין את בת זוגו – הוא נשאר בודד. באחד הלילות חשב לעצמו האח הרווק: "יש לי שדה גדול ומבורך, הפרנסה מצויה אצלי בשפע ובכל זה אני משתמש רק לעצמי. גם לאח שלי יש שדה גדול ומבורך, אבל הוא צריך להאכיל שנים עשר פיות!" וממחשבה למעשה – באמצע הלילה הוא קם ממיטתו, יצא מהבית אל הגורן, אסף בידיו מספר אלומות של חיטה, טיפס במעלה הגבעה שהפרידה בין בתי האחים והניח אותן יחד עם אלומותיו של האח הנשוי. והנה, באחד הלילות חשב לעצמו האח הנשוי: "כמה חבל לי יש עשרה ילדים ואישה נפלאה – החיים שלי מלאים ומאושרים, בעוד שאחי המסכן בודד כל כך. כל מה שיש לו בחיים זו החיטה שלו..." וכך, באמצע הלילה הוא קם ממיטתו, יצא אל הגורן, אסף לחיקו מספר אלומות חיטה, טיפס במעלה הגבעה וצרף אותן לאלומותיו של אחיו. מידי לילה פסעו האחים הלוך ושוב. מידי לילה טיפס כל אחד מהם על הגבעה, חצה את גבול השדות והוסיף חיטה לגורן של אחיו ומידי בוקר היה תוהה כל אחד מהם, איך זה שערמת החיטה בגורן מתברכת ונראה כאילו אינה מצטמצמת כלל? ... באחד הלילות, בעודם מטפסים להביא את אלומותיהם זה לזה, נפגשו שני האחים בפסגת הגבעה. הם הבינו מיד מה קרה, נפלו זה לזרועותיו של זה, בכו, התחבקו והתנשקו. מאוחר יותר נבנה על גבעה זו בית המקדש. "בגלל שנאת חינם נחרב בית המקדש, ובזכות אהבת חינם ישוב ויבנה."

נסיכות שלי!

שנזכה לחגוג את ל"ג בעומר

לא בשנאת חינם

אלא

באהבת חינם!

אוהבת ----

